

mig overbevist om, at Forslaget, som det her foreligger, er fuldt forsvarligt, baade under Hensyn til Hjælpekassernes Virksomhed og ikke mindst under Hensyn til saavel Kommunernes som Statskassens Økonomi. Derfor kan jeg meget anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Gisselbæk: Det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds (C. F. Sørensen) udtalte, at det sikkert ikke har været Hjælpekassebestyrelsernes Hensigt at gaa ud over Lovens Ramme, og han nævnte, at der var mange Forhold, hvortil Hjælpekasserne havde ydet Understøttelse. Det er jeg ganske klar over, og det falder nøje i Traad med, hvad jeg sagde til at begynde med: at Statskassen neppe kunde have Overblik over Hjælpekassernes Udgifter. Det er ikke Meningen, at Hjælpekasserne skal ligge brak eller ligge døde, fordi Statstilskuddet fikseres. 1 Mill. Kr. er et rundt Beløb, men ogsaa stort i Sammenligning med, hvad der er udbetalt tidligere. Derfor er det urigtigt her at tale om Sult og Nød og Død. Det passer ikke med det foreliggende Lovforslag.

C. F. Sørensen: Det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (J. Chr. Møller) begyndte med at benytte en Vending, som vi tidt har hørt her paa Rigsdagen og i den offentlige Diskussion, naar der har været Tale om social Lovgivning. Det ærede Medlem sagde, at Hjælpekasserne kan misbruges. Vi hørte ogsaa i gamle Dage, naar der var Tale om Sygekasselovgivningen, at den kunde misbruges. Sygekasselovgivningens stærke Fremdrift har imidlertid medført, at denne Tale er forstummet paa dette Omraade. Vi har hørt det ikke mindst de sidste Aar, naar Talen har været om Arbejdsløshedskasserne. Nu hører vi det altsaa igen, da det drejer sig om Hjælpekasserne; men naar man siger det uden at belægge sine Udtalelser med Beviser, bliver Paastanden ikke mere rigtig.

Saa sagde det ærede Medlem noget, som er værd at huske. Det ærede Medlem udtalte nemlig, at Hjælpekasserne maa ophøre med at hjælpe Arbejderne ved at supplere Arbejdslønningerne. Det er rart for mange Mennesker at faa at vide, at naar man gør, hvad man kan, slider og slæber fra Morgen til Aften under ringe Vilkaar — der er kun lidt Arbejde, og mange Hænder strækkes ud efter det —, tager Arbejde ofte til en relativt ringe Løn, skal Hjælpen fra Hjælpekasserne op-

høre. At den Mand, som er flittig, men gaar for en ringe Betaling, saa ringe, at han ikke faar tilstrækkeligt til Hustrus og Børns Underhold, ikke skal hjælpes til det allernødvendigste, ikke en Gang til Brød, er en haardhændet Handlemaade, for at bruge et mildt Udtryk.

Det ærede Medlem fandt, at det foreslaaede Beløb, 1 Mill. Kr., var overordentlig forsvarligt, naar man stillede det i Forhold til den kvart Million Kroner, der blev bevilget ifølge Loven af 1913. Men det ærede Medlem maa ogsaa stille Beløbet i Forhold til den Tidsperiode, vi lever i. Der er saa megen Forskel paa 1922 og 1913, at een Million Kroner nu reelt er mindre end $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. i 1913.

Det ærede Medlem fremsatte en anden Udtalelse, som jeg ogsaa fandt mærkelig, nemlig at der ikke var nogen usædvanlig stor Arbejdsløshed. Jeg har netop i Dag læst Ugestatistikken, hvorefter der er 39117 arbejdsløse i Danmark blandt de organiserede Arbejdere. Hvor mange der er af de uorganiserede, vides ikke. Det synes det ærede 3die Medlem for 5te Kreds ikke er nogen usædvanlig stor Arbejdsløshed. Vi andre, ikke mindst de, der har arbejdet med Arbejdsløshedskasserne og Arbejdsløshedsspørgsmaalet i det hele, synes, at det er en uhyggelig, en usædvanlig stor Arbejdsløshed i Sommerens bedste Tid, da der skulde være Fortjeneste, men i Stedet for er Nød og Ulykke i Tusinder og atter Tusinder af Hjem.

Det ærede Medlem hævdede, at man maatte kræve Sparsommelighed. Det ærede Medlem tilhører jo et Parti, der som sit staaende Sprichwort har: „Spænd Livremmen ind“, og det søger man at praktisere alle Vegne, hvor det gælder Smaa-kaarsfolk, Arbejdere, social Lovgivning, Lønninger o. s. v. Jeg tror, jeg kunde henvise det ærede Medlem til andre Omraader, hvor det er nok saa nødvendigt at spare, og hvor der er meget mere at spare end paa den nødtørftigste sociale Forsorg.

Den højtærede Minister gjorde opmærksom paa, at naar jeg vilde følge den Kurve for Hjælpekassernes Udvikling, som er nævnt i Lovforslaget — og saa læste Ministeren de forskellige Summer op —, vilde jeg blive belært om noget andet. Det erkender jeg, hvis Kurven stoppede op i det Øjeblik, hvor vi nu befinder os, men det erkender Ministeren jo selv, at den ikke gør. Kurven stopper op med 1921, men beskæftiger sig slet ikke med hele den Periode, vi er inde i nu, og som er af en helt anden Karakter, takket være den